

[Alfred Jensen.]

stillede Ændringsforslag — saa faar vi nemlig en Garanti for, at Regeringen ikke forpligter Landet længere, end den lovgivende Forsamlings Repræsentanter gaar med til.

Finansministeren (Thorkeil Kristensen):

Jeg takker Udvalget for det udførte Arbejde. Jeg skal paa Foranledning af den ærede Ordfører Hr. Jensen-Brobjy bekræfte det Tilsagn, jeg i Finansudvalget har givet om, at jeg er villig til at give Udvalget maanedlige Indberetninger om Beløbene for de Garantier, der er ydet paa Clearingaftaler og Betalingsoverenskomster.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Alfred Jensens Udtalelser skal jeg gøre den korte Bemærkning, at der er en vis Forskel mellem Lovforslagets § 1 og § 2. § 2 drejer sig om Udstedelse af Statsforskrivninger, altsaa i Realiteten om Optagelse af Statslaan, og det er derfor naturligt, at man skal have Forhandling med Finansudvalget i det enkelte Tilfælde. Dertil kommer, at det jo i § 2 drejer sig om noget, som kun vil ske engang imellem, formentlig med forholdsvis langt Mellemlum, medens derimod Afslutningen af nye Betalingsoverenskomster og Clearingaftaler, eller i hvert Fald Forhandlinger om saadanne, er noget, der næsten konstant foregaar. Der er næsten til enhver Tid Forhandlinger i Gang med et eller flere Lande, og det vilde derfor være upraktisk, om man stadig skulde søge Kontakt med Finansudvalgene — det vilde være et alt for tungt Apparat.

Jeg skal dertil føje, at den Bemyndigelse, der ved § 1 gives Finansministeren, principielt ikke afviger fra de Bemyndigelser, der i tidligere Aar er givet paa ganske det samme Omraade. Forskellen er blot den, at her giver man den ved en generel Lov i Stedet for som hidtil at gøre det ved Tekstanmærkninger paa Tillægsbevillingsloven.

Jeg kan derfor ikke tiltræde de stillede Ændringsforslag, men skal anbefale, at Lovforslaget gennemføres, som det er fremsat.

Alfred Jensen: Jeg kan ikke anerkende den Forskel mellem de to Paragraffer, som Ministeren her har paastaaet er til Stede. Efter vor Opfattelse er det mindst lige saa vigtigt, at Finansudvalget bliver spurgt i de Spørgsmaal, der er beskrevet i § 1, som vedrørende dem, der omhandles i § 2. Jeg er fuldstændig klar over, at der er en vis Forskel paa de to Ting, og at de i § 1 omhandlede Spørgsmaal vil give Finansudvalget meget mere Arbejde end de af § 2 om-

fattede. Men alligevel maa jeg holde for, at Finansudvalget, naar det drejer sig om saa vigtige Anliggender, tages med paa Raad. Naar man er valgt her til Rigsdagen eller er valgt ind i Finansudvalget, maa man tage det Arbejde, der følger med — det er der ikke noget at gøre ved; det maa man finde sig i. Vedtagelsen af vore Ændringsforslag vil medføre Kontrol med, hvad der foretages af Regeringen, og Nødvendigheden heraf maa vi absolut holde paa i dette Spørgsmaal.

Ordføreren (Jensen-Brobjy): Jeg glemte før, da jeg var heroppe, samtidig med at jeg paa de fire nævnte Partiernes Vegne anbefalede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, at sige, at disse fire Partier anbefaler at stemme imod de to stillede Ændringsforslag.

Finansministeren (Thorkeil Kristensen):

Mig bekendt har der ikke i tidligere Aar, naar den Bemyndigelse, der nu foreslaas i § 1, er givet ved Tekstanmærkning paa Tillægsbevillingslove, været fremsat Indvendinger af den Art, som nu kommer fra det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen. Man har altsaa tidligere fundet, at den her foreslaaede Fremgangsmaade kunde anvendes. Og jeg gør opmærksom paa, at hvis man vilde forlade den, maatte det føre til, at Finansudvalget skulde være inde en stor Del af Sommeren — og det tror jeg ikke, man har Lyst til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Jensen: Ja, det er meget rigtigt, hvad Finansministeren siger, men man maa jo erindre, at der i de nærmest forudgaaende Aar forelaa særlige Forhold. Man havde en Samlingsregering, og man havde et Samarbejdsudvalg, som var enigt om, hvad der skulde ske, medens vi enten sad i Koncentrationslejr eller levede under Jorden. Det er jo muligt, at det, hvis vi havde været med her i Rigsdagen og i Finansudvalget, ikke var gaaet saa glat. Under alle Omstændigheder ønsker vi at blive taget med paa Raad. Vi har ikke Tillid til de Afgørelser, der træffes i Regeringen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 103 Stemmer mod 15.